

РЕШЕНИЕ

№ 4654

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 23.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **12363** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“, представлявано от адв. Г., срещу Решение № 471/32-1100324/03.12.2023 г., издадено от зам.-директора на Агенция Митници и упълномощено лице по ЗДОИ, с което се отказва достъп до поискана със заявление № 32-1083129/18.11.2024 г. от жалбоподателя обществена информация..

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението. Посочва, че на 30.10.2024 г. до Агенция „Митници“ е подадено заявление за достъп до обществена информация, с вх. № 32-1060279 от Адвокатското дружество, с което е поискан достъп до обществена информация в пет точки. Първата точка е в следния смисъл: Налични ли са вътрешни правила/указания, които регламентират процедурите и сроковете за вземане под отчет на митническо задължение в „Модул Митническо задължение и управление на обезпечението“, което е установено с решение на териториален директор? В случай, че такива са налични, моли да бъдат предоставени. По това заявление, ответника е постановил Решение № 458/32-1078859/14.11.2024 г., с което предоставя достъп до поисканата обществена информация. По отношение на т.1 е посочено, че процедурите и сроковете за вземане под отчет на митническо задължение са разписани в Ръководството за вътрешни потребители на модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“ (ММЗУО), което се актуализира ежегодно при усъвършенстване на модула. Ръководството не е

приложено към решението.

3. е възприел това като пропуск и с молба, с вх. № 32- 1083129/18.11.2024 г., е поискал да му бъде предоставено и въпросното ръководство, доколкото то е част от информацията, за която е даденото разрешение за достъп до обществена информация. Вместо да предоставят поисканото ръководство, ответникът е постановил оспореното в настоящето производство решение. С оглед изложеното счита за безспорно, че второ заявление, като посоченото в обжалваното Решение, не е подавано и няма. Поради това счита, че процесното решение е нищожно, защото компетентността за административния орган, който се произнася по заявления по ЗДОИ, произтича от сезирането му със заявление, каквото в конкретния случай няма. Счита за незаконосъобразен фактическия отказ да се предостави информация, чието даване е разрешено по надлежния ред с акт на административния орган, който е оправомощен да се произнася по заявен достъп до обществена информация. Моли да бъде отменено решението и ответника да бъде задължен да му предостави точно поисканата информация. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. И., който поддържа жалбата. Моли да се постанови решение, с което да се прогласи нищожността на издаденото решение. Алтернативно, моли да се отмени решението, доколкото не са налице предпоставките за ограничаване достъпа до исканата информация. Претендира присъждане на разноски съгласно представен списък.

Ответната страна – зам.директора на Агенция Митници, не взема становище по жалбата с изпратената административна преписка.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Д., която моли за отхвърляне на жалбата. Представя писмени бележки, в които доразвива съображенията си за неоснователност на жалбата. Посочва, че в заявление вх. № 32-1083128/18.11.2024 г., жалбоподателят е поискал предоставяне на служебна обществена информация, която е свързана с оперативната подготовка на актовете на митническите органи, като за да откаже нейното предоставяне, зам.-директорът на Агенция „Митници“ е изложил конкретни мотиви за отказа си. Прави възражение за прекомерност на поискания адвокатски хонорар. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не се представлява и не взема становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“ е подало заявление за достъп до обществена информация до директора на Агенция „митници“, с рег. № 32-1060279/30.10.2024 г., с което е поискано предоставянето на следната информация:

1. Налични ли са вътрешни правила/указания, които регламентират процедурите и сроковете за вземане под отчет на митническо задължение в Модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“, което е установено с решение на териториален директор? В случай, че такива са налични моля, да бъдат предоставени с отговора на настоящото запитване?

2. Какъв е срокът за вземане под отчет на митническо задължение, което е установено с решение на териториален директор на териториална дирекция при Агенция „Митници“?

3. Как Агенция „Митници“ осигурява прилагането на чл. 169, ал. 3 ДОПК за осъществяване на избор от задълженото лице за погасяване на публичните вземания, установено от териториален директор?

4. „Има ли възможност, чрез профила си в портала за електронни услуги на Агенция „Митници“ (Е-Портал на Агенция „Митници“) задълженото лице да избере кои свои публични задължения, установени с решение на териториалния директор, да погаси?

5. Как задълженото лице може да упражни правото си на избор на погасяване, ако задълженията не са своевременно отразени в профила му в Е-Портал на Агенция „Митници“ в 10 (десет) дневния срок за доброволно плащане по чл. 196, ал. 3 от Закона за митниците (чл. 108, § 1, изр. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза)?

В заявлението е посочено, че желае информацията да му бъде предоставена на електронен адрес [електронна поща].

На 14.11.2024 г., зам.-директорът на Агенция „Митници“ е издал решение № 458/32-1078859/14.11.2024 г., в което е посочено, че информацията, достъп до която се иска, се събира и съхранява от Агенция „Митници“, във връзка с изпълнение на законовите й правомощия, с оглед на което, исканите от заявителя данни представляват служебна информация. Посочено е още, че съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ, достъпът до служебна информация е свободен, освен при условията, определени в ал. 2 на същия член, които в случая не са налице. В тази връзка, административният орган е приел, че информацията може да бъде предоставена по начина, по който се събира и съхранява от Агенция „митници“, а именно, ще се предостави ведно с решението по електронен път.

В приложение към решението е предоставена следната информация по точка 1: По въпрос № 1 е отразено, че процедурите и сроковете за вземане под отчет на митническо задължение са разписани в Ръководство за вътрешни потребители на модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“ (ММЗУО), което се актуализира ежегодно при усъвършенстване на модула. Ежегодно териториалните дирекции се уведомяват за спазване разпоредбите на чл. 105, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във връзка с финансова отговорност на България в случаите на несъбрани вносни мита, които не отговарят на условията за освобождаване от задължение и които не са предоставени на разположение на бюджета на ЕС в рамките на законоустановените срокове.

Решението е изпратено на посочения електронен адрес за кореспонденция на 14.11.2024 г.

На 18.11.2024 г., адвокатското дружество е подало молба, с вх. № 32-1083129/18.11.2024 г. до директора на Агенция „Митници“, в която е посочено, че със заявлението е поискан достъп до вътрешни правила/указания, които регламентират процедурите и сроковете за вземане под отчет на митническо задължение в „Модул Митническо задължение и управление на обезпечението“, което е установено с решение на териториален директор, чрез предоставяне на същите на посочения в заявлението електронен адрес. Посочено е още, че към изпратеното на 14.11.2024 г. решение и информация към него, не са прикачени цитираните в решението вътрешни правила - „Ръководство за вътрешни потребители на модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“.

С молбата и в изпълнение на решение № 458/32-1078859/14.11.2024 г. на директора на Агенция „Митници“ е поискано, вътрешните правила да бъдат изпратени на електронния адрес [електронна поща].

На 27.11.2024 г., директора на дирекция „Правно-нормативна“ е изпратил запитване с № 32-1092802/27.11.2024 г. до директора на дирекция „Митническа дейност и методология“, да изрази становище, може ли да бъде предоставено Ръководството, както и дали представлява/съдържа професионална тайна.

В отговор директорът на дирекция „Митническа дейност и методология“ е посочил, че съгласно Приложение № 3 към Заповед № ЗАМ-233/32-749153/22.02.2024 г. на директора на Агенция „Митници“, дирекция „Митническа дейност и методология“ е бизнес собственик на ММЗУО и Ръководството за вътрешни потребители на модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“ (ММЗУО), е неразделна част от ММЗУО за ползване само от служители на Агенция „Митници“, в рамките на служебните задължения. В заключение посочва, че не е обосновано предоставянето на Ръководство за вътрешни потребители на ММЗУО.

Въз основа на тези данни, на 03.12.2024 г., зам.-директорът на Агенция „Митници“ е издал решение № Р-471/31-1100324/14.11.2024 г., в което е посочено, че информацията, достъп до която се иска, се събира и съхранява от Агенция „Митници“, във връзка с изпълнение на законовите й правомощия, с оглед на което, исканите от заявителя данни представляват служебна информация. Отразено е, че предназначението на Ръководство за вътрешни потребители на модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“ (ММЗУО) е да се опишат функционалните възможности на ММЗУО в осъществяване на интензивен интерфейс с потребителя. Целта на документа е подпомагане на митническите служители за работа с функциите на системата при регистриране на задължения и обезпечения към Агенция „Митници“. В тази връзка Ръководството представлява помагало, създадено да подпомогне дейността на митническите служители при работа с информационната система (модул), поради което същото представлява служебна информация по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, достъпът до която е ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. В тази връзка, административният орган е отказал предоставянето на Достъп до информация по Заявление с рег. № 32- 1083129/18.11.2024 г.

Решението е изпратено на посочения електронен адрес за кореспонденция на 05.12.2024 г.

Жалбата е подадена по електронен път на 06.12.2024 г. с вх. 32-1106466/06.12.2024 г. чрез административния орган до АССГ.

По делото са представени заповед № ЗАМ-1029/32-945117/24.07.2024 г. и заповед № ЗАМ-1679/32-1097585/02.12.2024 г. на директора на Агенция „Митници“ за оправомощаване на зам.-директор на Агенция „Митници“ да издава решения по ЗДОИ.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № Р-471/31-1100324/14.11.2024 г., издадено от зам.-директора на Агенция „Митници“, с което е отказано предоставянето на достъп

до обществена информация, поискана от жалбоподателя с молба вх. 32-1083129/18.11.2024 г.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице, подало заявление за достъп до обществена информация, насочена е срещу годин за оспорване акт – решение, с което се отказва предоставяне на достъп до обществена информация и е подадена в срока за обжалване на решението.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е основателна.

По съответствие на решението със процесуалните правила:

Директорът на Агенция „Митници“ е „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал. 1, пр. 3 ЗДОИ, тъй като съгласно цитираната разпоредба, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Доколкото поисканата от заявителя информация е свързана с дейности от компетентността на Агенция „Митници“, то директорът е задължен субект по смисъла на ЗДОИ и е компетентен да я предостави или да откаже предоставянето ѝ.

Оспореното в настоящото производство решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е издадено от компетентен орган – зам.-директор, в кръга на предоставените му правомощия от директора на Агенция „Митници“ със заповеди № ЗАМ-1029/32-945117/24.07.2024 г. и № ЗАМ-1679/32-1097585/02.12.2024 г.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. В мотивите са посочени причини, поради които се отказва предоставянето на информацията. В този смисъл са посочени правните и фактическите основания за постановения отказ, като са посочени и мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация. Поради това, решението е мотивирано. Съдържа се органът, който го е издал, заявлението по което се постановява отказ, адресата на акта и поисканата информация. Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал.1 ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Не се споделят доводите на жалбоподателя, че органът се е произнесъл без да е бил сезиран със заявление. Макар и информацията да не е поискана с изрично наименовано „Заявление“, то с подаването на молба, в която е обективизирано искане за предоставяне на достъп до информация, за задълженото лице по ЗДОИ не съществува друга възможност, освен да се произнесе с решение. Това е така, защото в специалния

закон ЗДОИ не е предвидена възможност за постановяване на допълнително решение по вече издаден акт. Видно от предхождащото решение № Р-458/32-1078859/14.01.2024 г., зам.-директора на Агенция „Митници“ е посочил по т. 1 от заявлението единствено, че „Процедурите и сроковете за вземане под отчет на митническо задължение са разписани в Ръководство за вътрешни потребители на модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“ (ММЗУО), което се актуализира ежегодно при усъвършенстване на модула. Ежегодно териториалните дирекции се уведомяват за спазване разпоредбите на чл. 105, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 във връзка с финансова отговорност на България в случаите на несъбрани вносни мита, които не отговарят на условията за освобождаване от задължение и, които не са предоставени на разположение на бюджета на ЕС в рамките на законоустановените срокове“. Но по отношение на искането за предоставяне на наличните правила/указания, не е налице произнасяне. Т.е. след като жалбоподателят не е оспорил мълчаливия отказ, за него е съществувала и възможността да подаде ново заявление, каквото е сторено.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че при постановяване на процесния административен акт, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му, на процесуално основание. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа разбирането, че за да бъде основание за отмяна, едно процесуално нарушение следва да е съществено, т.е., ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи.

Предвид съответствието на решението с процесуалните правила, законосъобразността на отказа ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съобразно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като в чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ са дадени легалните дефиниции на понятията "официална" и "служебна" обществена информация и е определен предметният обхват и съдържанието на видовете обществена информация по ЗДОИ. По смисъла на чл. 10 ЗДОИ "официална" е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ "служебна" е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Съдът приема, че в случая заявлението за достъп до обществена информация съдържа всички необходими реквизити по чл. 25 от ЗДОИ, както и е отправено до задължен субект по чл. 3, ал. 1, пр. 3-то от ЗДОИ. По аргумент от разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗДОИ, регламентираща, че информацията по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е обществена

независимо от вида на нейния материален носител, следва да се приеме, че самият закон поставя знак на равенство между информацията, съдържаща се в един документ, и самия документ като неин материален носител. В този смисъл и съгласно съдебната практика, искането за предоставяне на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в документа информация, като в този смисъл дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация, е ирелевантно за дължимостта ѝ, ако са налице останалите предвидени в закона предпоставки за нейното предоставяне.

Настоящият съдебен състав счита, че исканата информация има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, свързана е с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Съдът приема, че търсената със заявлението информация засяга обществения живот в страната, тъй като касае дейността на Агенция „Митници“ относно вътрешните правила, които регламентират процедурите и сроковете за вземане под отчет на митническо задължение в Модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект. Задълженият субект е орган на държавната власт, а предоставянето на исканата информация ще даде възможност на жалбоподателя да формира мнение и относно дейността на директора и администрацията на Агенция „Митници“.

Ответникът е посочил в решението, че Ръководство за вътрешни потребители на модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“ (ММЗУО) е изготвено във връзка с изпълнение на договор по Обществена поръчка с предмет „Надграждане на информационна система ММЗУО на Агенция „Митници“ за премахване на разликите между националните и през граничните плащания в рамките на единната зона за плащане в евро (SEPA). Предназначението на ръководството е да се опишат функционалните възможности на ММЗУО в осъществяване на интензивен интерфейс с потребителя. Целта на документа е подпомагане на митническите служители за работа с функциите на системата при регистриране на задължения и обезпечения към Агенция „Митници“. В тази връзка Ръководството за вътрешни потребители на ММЗУО представлява помагало, създадено да подпомогне дейността на митническите служители при работа с информационната система (модул). В тази връзка органът е приел, че представлява служебна информация по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, достъпът до която е ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. Т.е. единственото съображение, на което се основава постановеният отказ за предоставяне на достъп до информация е, че същата представлява служебна информация по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ. Този извод на решаващия административен орган е неправилен.

Съобразно нормата на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2 и не е налице обстоятелството по ал. 4 от същата разпоредба. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена

от администрациите на съответните органи. Съгласно текста на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

В случая, исканата информация не попада в ограниченията по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, доколкото не касае мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации, по повод оперативна подготовка за изготвянето на ръководството, а става въпрос за вече изготвени правила/указания под формата на ръководство. Освен това, по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Надделяващият обществен интерес се презюмира, тъй като предметът на информацията е свързан със законното осъществяване на дейността на Агенция „Митници“ в областта на извършваните дейности относно процедурите и сроковете за вземане под отчет на митническо задължение в Модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“. Предоставянето на тази информация винаги допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на държавния орган пред обществото. Единственият мотив, на който може да бъде ограничен достъпа до поисканата информация би бил, че информацията представлява секретна информация. Тъй като обаче от една страна органът не се е позовал на това основание за ограничаване, а от друга тази информация е неразделна част от „Модул „Митническо задължение и управление на обезпечението“, за който са проведени обществени поръчки, свързани с изготвянето му, и които са публични, то не може да се приеме, че поисканата информация е секретна.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен, като издаден в съответствие с процесуалните правила, но в противоречие с материалноправните разпоредби и следва да бъде отменен. Преписката следва да бъде върната на директора на Агенция „Митници“, за ново разглеждане и произнасяне по заявление /наименовано молба/ с рег. № 32-1083129/18.11.2024 г. за предоставяне на обществена информация. Жалбата като основателна следва да се уважи.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски. Жалбоподателят претендира разноски за държавна такса в размер на 50 лв. и адвокатски хонорар в размер на 1000 лв. Процесуалният представител на ответника е направил възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение в представените в откритото съдебно заседание писмени бележки. Предвид направеното възражение и като съобрази фактическа или правна сложност на делото, която не се отличава от обичайната за този род дела, счита, че претендираното възнаграждение е справедливо и съобразено с минималните размери, посочени в Наредба № 1/09.07.2004 г.

На ответника с оглед изхода на спора, такива не се дължат.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 471/32-1100324/03.12.2023 г., издадено от зам.-директора на

Агенция Митници и упълномощено лице по ЗДОИ, с което се отказва достъп до поискана със заявление № 32-1083129/18.11.2024 г. от жалбоподателя Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“ обществена информация.

ВРЪЩА делото като преписка на директора на Агенция Митници, за ново произнасяне по подаденото от Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“ заявление за достъп до обществена информация вх. № 32-1083129/18.11.2024 г., в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенция Митници **ДА ЗАПЛАТИ** на Адвокатско дружество „Г., И., А. и К.“, Булстат[ЕИК], сумата от 1 050 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО, на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: